

ПИТЪР ПАН

ЛИБРЕТО НА МЮЗИКЪЛА

Текст, музика и стихове от

Пиърс Чатър-Робинсън

Въз основа на романа на

Дж. М. Бари

Превод и адаптация

Кънчо Кожухаров

Превод на песните

Деси Софранова

© International Theatre & Music Ltd
www.itmshows.com



Действащи лица

Нана, любимо куче и бавачка на децата

Уенди

Джон

Майкъл

Г-н Дарлинг

Г-жа Дарлинг

Питър Пан

Лайза, слугиня на сем. Дарлинг

Изгубените момчета:

Тугълс

Нибз

Слайтли

Кърли

Бизнаците

Пиратите:

Капитан Хук

Смий

Секо

Бил Джукс

Куксън

Старки

Скайлайтс

Нудлър

Мълинз

Индианците:

Тайгър Лили, индианка от племето скуо

Вожда

Бягащото куче

Хитрата лисица

Плешивия орел

Гордия елен

Мечока Гризли

Пеещия бик

Крокодилът

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Музика 1: Увертюра

I СЦЕНА

Майкъл (*протестира*) Не искам да си лягам, Нана, не искам. Още няма шест часа. Моля те, още две минути. Една минутка, а? Няма да те обичам повече, Нана. Не искам да се къпя. Не искам, не искам!

Влиза г-жа Дарлинг

Г-жа Дарлинг Божичко, Майкъл! Каква патардия вдигаш. Бъди добро момче и послушай Нана. (*обръща се към Уенди и Джон*) Хайде, вие двамата. Пригответе се да си лягате. Ох, иска ми се да не се налагаше да излизам тая вечер.

Майкъл и Нана изчезват в банята

Г-н Дарлинг влетява като торнадо

Г-н Дарлинг Това беше последната капка! Не мога повече!

Уенди Защо, какво има, татенце?

Г-н Дарлинг Какво има! Има една папийонка, която НЕ ИСКА ДА СЕ ВЪРЖЕ! Не и около врата ми! Около закачалката – да! Двайсет пъти я накарах да се върже около закачалката, но около врата ми не ще!

Г-жа Дарлинг сподавя смеха си

Предупреждавам те, Мери, че ако тая папийонка не направи възел на врата ми, няма да излезем да вечеряме, а ако не изляза на вечеря, никога няма да ида отново в офиса, а ако не отида повече в офиса, двамата с теб ще гладуваме и ще изхвърлят децата ни на улицата..

Всички се смеят на г-н Дарлинг, който отново драматизира нещата

Нана влиза от банята с Майкъл на гърба

Музика 2: Семейство Дарлинг

Г-н Дарлинг (*говори*)

Положението безнадеждно става –
Напълно съм с ума си, само че
Каквито и усилия да правя
Папийонката да се завърже пак не ще.
(*nee*) Но не става и вече съм на ръба.
Любими мои, твърдо обещавам
Че без битка няма да се дам,
Но без връзка няма как
Да мина през този праг
Това ще е провал – голям!

Уенди О, татко ...

Г-жа Дарлинг Ние сме Дарлинг

Децата Всеки тук е Дарлинг

Това е нашата фамилия.

Откъде дошла е тя

Не знаем досега

Уенди И /но/аз съм Дарлинг! О, да!

Всички освен Да, ние сме Дарлинг

Г-н Дарлинг Помнете, че сме Дарлинг

(към г-жа Дарлинг)

Няма нужда от суета

Пред очите на света

Гордо вдигаме глава

Ние сме Дарлинг: О, да!

Г-жа Дарлинг *(говори)* Джордж, скъпи, нали знаеш, че не е добре за здравето ти да се разстройваш толкова? Хайде, успокой се.

Междувременно г-н Дарлинг крачи гневно из стаята

(говори) Опитай само малко по-спокойно

Не се вълнувай – дишай сега.

После бавно брой до три

Така ще видиш ти,

(пее) Че правиш буря във чаша вода!

О скъпи, вратовръзката ми дай

Той ѝ подава папийонката

Ще сложа на тази битка край.

Музикална интерлюдия, докато тя я завързва

(говори) Няма полза от кавги,
От крещене до зори -
ето виж, отне ми само миг.

Хор

Децата О, ние сме Дарлинг

Г-жа Дарлинг Запомнете, че сме Дарлинг

Няма нужда от суета
Пред очите на света
Гордо вдигаме глава
Ние сме Дарлинг: О, да!

Г-н Дарлинг И аз съм Дарлинг. О, да!

Всички О, ние сме Дарлинг
Запомнете, че сме Дарлинг
Няма нужда от суета
Пред очите на света
Гордо вдигаме глава
Ние сме Дарлинг: О, да!

Хор

Децата О, ние сме Дарлинг

Г-жа Дарлинг Всеки тук е Дарлинг

Това е нашата фамилия.

Откъде дошла е тя
Не знаем досега

Майкъл И аз съм Дарлинг. О, да!

Всички О, ние сме Дарлинг
Запомнете, че сме Дарлинг
Няма нужда от суета
Пред очите на света
Гордо вдигаме глава
Ние сме Дарлинг: О, да!

Развълнуван от финалния хор, г-н Дарлинг се сблъсква с Нана и пада върху нея. Децата избухват в смях, което още повече разгневява баща им.

Г-н Дарлинг Ето! Това е последната капка. Винаги съм казвал, че не бива да взимаме куче за бавачка. Целия ме направи в косми.

Г-н Дарлинг започва да се четка. Г-жа Дарлинг му помага

Г-жа Дарлинг Джордж, Нана е съкровище.

Г-н Дарлинг Несъмнено, но нещо ми става, когато понякога гледа децата все едно са палета.

Г-жа Дарлинг О, не, скъпи, сигурна съм, че тя знае, че те имат душа... а и без Нана няма кой друг да ми пази децата.

Г-н Дарлинг Да пази? Да пази? (*с гордост*) Ти имаш съпруг, скъпа, който се грижи семейството му да е добре осигурено и да не му се случи нещо!

Уенди и Джон изчезват в банята

Г-жа Дарлинг отмъква съпруга си настрани

Г-жа Дарлинг Зная, любов моя, но съм малко тревожна. Зная, че звучи глупаво... но ми се струва, че тази вечер видях някой да наднича през прозореца.

Г-н Дарлинг И как ще стане тая работа? Ние сме на третия етаж!

Г-жа Дарлинг Да, зная, но това беше лицето на малко момче, то се опитваше да влезе вътре, Джордж, а и това момче не го виждам за пръв път.

Г-н Дарлинг Нима?

Г-жа Дарлинг *(след като се уверява, че Майкъл не я чува)* Първият път беше преди седмица. Нана беше излязла и аз дремех край камината, когато усетих течение и прозорецът се отвори. Погледнах и видях това момче в стаята.

Г-н Дарлинг В стаята?

Г-жа Дарлинг Аз изпищях. Точно тогава Нана се върна и веднага му скочи. Момчето рипна на прозореца, тя бърже дръпна рамката надолу, но не можахме да го хванем.

Г-н Дарлинг Аха-а... Ами следващия път ще трябва...

Г-жа Дарлинг Чакай. Момчето избяга, но сянката му нямаше време да излезе; рамката падна надолу и направо я отрязва.

Г-н Дарлинг Мери, Мери... Защо не запази тази сянка?

Г-жа Дарлинг Запазих я. Навих я на руло, Джордж, ето я.

Тя изважда сянката от един ракла.

Музика 2А: Инструментална

Г-н Дарлинг Я дай да я видя. Този не го познавам, но ми прилича на мошеник.

Г-жа Дарлинг връща сянката в чекмеджето.

Г-жа Дарлинг О, Джордж, скъпи, дръж се сериозно. Напоследък Уенди ми разправя истории за някакво малко момче на име... ъ-ъ-ъ... Питър. То понякога сядало в долния край на леглото ѝ и ѝ свирело.

Г-н Дарлинг (*ухилва се*) И каква музика ѝ свири?

Г-жа Дарлинг Тя казва, че не се събужда. Само знае, че той е там.

Г-н Дарлинг Сънища, скъпа моя. Винаги си казвала, че нашата Уенди има силно въображение. Това са само сънища.

Г-жа Дарлинг въздъхва

Майкъл извисява глас. Нана се опитва да му даде лекарство.

Майкъл Не, няма! **НЯМА! НЯМА** да пия тая гадост. Махни я оттук, Нана.

Уенди и Джон влизат от банята

Г-жа Дарлинг Какво става, Нана? А, ясно. Майкъл, това си е твоето лекарство.

Майкъл Няма да го пия.

Г-жа Дарлинг Я да му дадем шоколада, Нана.

Г-жа Дарлинг излиза. Нана я следва

Г-н Дарлинг (*вика след нея*) Не го глези. Хайде, Майкъл, Бъди мъж. Когато бях на твоята възраст, си пиех лекарството без да кажа гък. Казвах: „Благодаря ви, мили родители, че ми давате шишенца, от които оздравявам.”

Уенди (*насърчава Майкъл*) Татко, онова лекарство, дето ти понякога го взимаш, е много по-отвратително, нали?

Г-н Дарлинг (*смело*) Много по-отвратително и ако не си бях загубил шишенцето, Майкъл, сега щях да го изпия, за да ти дам пример.

Уенди (*услужливо*) Не си го загубил, татко, в банята е. Ще ида да ти го донеса.

Уенди тръгва към банята, преди г-н Дарлинг да може да я спре

Г-н Дарлинг Уенди, недей!

Джон се кикоти

Джон, това е най-гадното нещо. Такова едно отвратително, лепкаво и сладникаво.

Джон (*ухилва се*) Скоро ще го свършиш, татко.

Уенди се втурва в стаята с чаша в ръка

Уенди По-бързо не можах.

Г-н Дарлинг Ти беше възхително бърза, великолепно бърза!

Уенди подава лекарството на баща си

Първо Майкъл.

Майкъл Първо татко.

Г-н Дарлинг Нали знаеш, че ще ми стане лошо.

Джон Хайде, татко.

Г-н Дарлинг Затваряй си устата, Джон.

Уенди Мислех, че ще ти е съвсем лесно да го изпиеш, татко. Ще кажеш: „Благодаря ви, мили родители...”

Г-н Дарлинг Не е там въпросът. Въпросът е, че в моята чаша има повече, отколкото в лъжицата на Майкъл, а това просто не е честно.

Майкъл (*студено*) Татко, аз чакам.

Г-н Дарлинг Ами и аз чакам.

Майкъл Татко е страхлив.

Г-н Дарлинг И ти си страхлив..

Майкъл Аз не се боя.

Г-н Дарлинг Нито пък аз.

Майкъл Добре, тогава го изпий.

Г-н Дарлинг Добре, тогава ти го изпий.

Уенди Защо и двамата не го изпиеете едновременно?

Г-н Дарлинг Ами да. Готов ли си, Майкъл?

Уенди Едно, две, три, давай!

Майкъл изпива лекарството, но г-н Дарлинг скрива своето зад гърба си.

Джон Татко не изпи своето!

Майкъл (*побеснял от яд*) *Ей!* Това не е честно! (*започва да хълца*)

Уенди О, татко!

Г-н Дарлинг Какво искаш да кажеш с това „О, татко“? Престани, Майкъл, аз исках да си изпия лекарството, но не успях.

Всички го гледат с подозрение

Я вижте, тъкмо измислих една великолепна шега. Ще излея моето лекарство в купичката на Нана и тя ще го изпие, като си мисли, че е мляко Ама че смешно!

Уенди Недей, татко, НЕ!

Г-н Дарлинг не обръща внимание

Влиза г-жа Дарлинг, следвана по петите от Нана. Тя дава на Майкъл шоколад

Г-н Дарлинг Нана, ти си добро куче. Сипах ти малко мляко в купичката, Нана.

Нана размахва опашка и се втурва към купичката. Започва да лочи, но спира и поглежда укорително към г-н Дарлинг. Престава да върти опашка и пропълзява в къщичката си.

Г-жа Дарлинг (*подушва купичката*) О, Джордж, това е твоето лекарство.

Уенди (*прегръща Нана*) Бедната Нана, бедната Нана. Татко, Нана плаче.

Г-н Дарлинг А така! Гушни я! Никой не гушва мен! Аз само печеля пари. Защо не ме прегръщат и мен, защо, защо, ЗАЩО?

Г-жа Дарлинг Джордж, не толкова високо. Ще те чуят слугите.

Г-н Дарлинг (*гневно*) Нека; докарай целия свят. Но аз няма да позволя на това куче да царува в моята детска стая и час по-дълго. ВЪН! ВЪН! ВЪН!

Децата Татко, не, моля те, недей!

Г-н Дарлинг Не ви слушам, не ви слушам. Мястото на кучето е на двора и още този миг ще го вържа там.

Г-жа Дарлинг Джордж, Джордж. Спомни си какво ти разказах за лицето на прозореца. Нана трябва да стои тук, за да ми пази децата.

Г-н Дарлинг Реших и толкоз! Аз ли съм господар в тая къща, или това жалко животно? Хайде идвай.

Издърпва Нана от колибката ѝ и излиза с нея

Децата мълчаливо лягат и г-жа Дарлинг изключва лампите. В далечината се чува лаят на Нана

Джон Само я чуите; това е защото той я завърза на веригата в двора. Тя е ужасно нещастна.

Уенди Нана лае така, не когато е нещастна, а когато надушва опасност.

Г-жа Дарлинг Опасност! Сигурна ли си, Уенди?

Уенди О, да.

Музика 3: Инструментална

Г-жа Дарлинг (*целува децата едно след друго*) Лека нощ, мънички мои.

Г-жа Дарлинг излиза

След малко Уенди бавно сяда в леглото

Уенди Майкъл ... ? Джон?

Отговор няма – и двамата са заспали.

Уенди става от леглото, отива до прозореца и отмества резето.

Музика 4: Питър

Уенди (*говори*)

Питър, Питър,

(*пее*) Къде си, ти кажи?
(*говори*) Питър /ехо/, Питър /ехо/
(*пее*) Хайде, не мълчи!
Питър, Питър
Нима си само сън?
Питър, Питър
Зная, там си някъде вън.

Хор

Летиш с моите мечти

С безброй чудни звезди.
За миг към мен погледни –
Чакай ме, Питър. /ехо/

Питър /ехо/, Питър
Сам си, нали?
Свободен искаш да си.
Мечтая си как някой ден
Ще бъдеш с мен.

Ти идваш, ти идваш
Настъпи ли време за сън
И чакаш в полумрака
Стаен до прозореца вън.
Усещам, **ХОР:** Усещам

че си близо **ХОР:** Тъй близо

Чувам как листата шумят

И после тихо тръгваш

Къде намерил си път?

Хорът повтаря

Летиш с моите мечти

С безброй чудни звезди.

За миг към мен погледни –

Чакай ме, Питър. /ехо/

Питър /ехо/, Питър

Сам си, нали?

Свободен искаш да си.

Мечтая си как някой ден

ще бъдеш с мен

Питър, Питър, Питър... /затихва/

След като изпява песента си, Уенди се мушва под одеалата и заспива.

Малак лъч светлина – Зън-зън (феята Тенекиено звънче) танцува по прозореца и се чува нежен звън на камбанки. Феята се понася из стаята, а сетне изчезва в една кана на дъската над камината.

Музика 5: Инструментална

© International Theatre & Music Ltd
www.itmshows.com



Прозорците се отварят и Питър Пан влетява в стаята

Питър Зън-зън. Зън-зън, къде си? О, излез от тая кана и ми кажи знаеш ли, къде са сложили моята сянка.

Зън-Зън излиза от каната и звънти.

Питър скача до раклата и разпилява съдържанието ѝ, търсейки своята сянка. Открива я в едно чекмедже

Музика 5А: Инструментална

Затваря чекмеджето и Зън-Зън остава вътре. Той сяда на земята и се опитва да си сложи сянката, но открива, че не може

Питър отива в банята и се връща с малко сапун, с който се опитва да я закрепи. Не успява, огорчава се и заплаква. Уенди се събужда, сяда и поглежда към него

Уенди Момче, защо плачеш?

Питър става и прави лек поклон, който Уенди му връща

Питър Как ти е името?

Уенди Уенди Мойра Анджела Дарлинг.

Питър Моето е Питър Пан.

Уенди И това е всичко?

Питър Да.

Уенди Много съжалявам.

Питър Няма значение.

Уенди Къде живееш?

Питър От втората звезда вдясно и после право до!

Уенди Ама че смешен адрес!

Питър Не е смешен.

Уенди Имах предвид него ли слагат на твоите писма.

Питър Аз не получавам никакви писма.

Уенди Но майка не получава ли?

Питър Нямам майка.

Уенди О, Питър, нищо чудно, че плачеше.

Уенди става от леглото и отива до него. Питър се дръпва назад

Питър Не плачех за някакви майки. Плачех, защото не мога да си закрепя сянката. Освен това изобщо не плачех.

Уенди Тя да не падна?

Питър Да.

Уенди Ужас! (*вдига сапуна*) И ти си се опитвал да я залепиш със сапун. (*Сподавя едно изкикотване*) Питър, тя трябва да се зашие.

Питър Какво значи „да се зашие“?

Уенди Ти си ужасно невеж.

Питър Не съм.

Уенди Аз ще ти я заشيا. Струва ми се, че малко ще боли.

Тя взима игла, напръстник и конец от кошничката си за шиене, която стои върху раклата.

Питър О, аз няма да плача, защото съм смел и... ОХ!

Уенди зашива сянката

Музика 6: Инструментална

На стената се вижда голяма сянка. Питър танцува от радост

Уенди Май трябваше да я изгледа.

Питър грачи триумфално

Питър!

Питър грачи отново

Питър (*грачи*) Колко съм умен! О, колко умно от моя страна! Уенди, виж, виж!

Уенди (*crossly*) Да, бе... аз, разбира се, нищо не съм направила.

Питър Е, все нещичко свърши. (*нак грачи*)

Уенди Нещичко! Щом не съм ти нужна и всичко, което ти можеш да правиш, е да издаваш този смешен звук, аз ще си лягам. (*скача в леглото и се завива през глава*)

Питър Уенди, не си отивай. Аз когато съм доволен от себе си, винаги грача.

Уенди не помръдва

Уенди ... Уенди, едно момиче е по-полезно от двайсет момчета.

Уенди Наистина ли мислиш така, Питър?

Питър Да.

Уенди Ами аз мисля, че това беше страхотно мило и аз пак ще стана, и ако искаш, ще ти дам една целувка.

Питър (*протяга с очакване ръка*) Благодаря.

Уенди Ти нали знаеш какво е целувка?

Питър Ще знам, когато ми я дадеш.

Уенди се кани да целуне Питър, но премисля и вместо това му дава напръстника

Питър (*поглежда го*) Сега трябва ли и аз да ти дам целувка?

Уенди Ако искаш.

Питър пуска в дланта ѝ едно копче, оформено като жълъд

О... аз ще нося твоята целувка на верижка на врата си.

Питър (*вдига рамене*) Щом щеш.

Уенди Питър, на колко си години?

Питър (*неуверено*) Не зная, ама съм съвсем млад. Уенди, аз избягах в деня, в който се родих.

Уенди Какво!

Питър Ами защото чух татко и майка да си говорят какъв ще бъда, когато стана мъж. (*силно се вълнува*) Не искам никога да ставам мъж. Искам винаги да съм малко момче и да се забавлявам. Така че аз избягах в Кенсингтън Гардънс и дълго време живях с феите.

Уенди Но Питър, само си помисли за всички чудесни неща, които изпускаш: да имаш семейство и кариера, да станеш богат и...

Питър Не, Уенди. Слушай...

Музика 7: Какво става когато пораснеш?

© International Theatre & Music Ltd
www.itmshows.com



(nee) Какво става когато пораснеш?
Какво става когато си висок?
Хм, сянката ти спира да те гони
А светът става все по-широк.
Скучно е знам, щом пораснеш голям
Уроци, задачи безчет
Затова реших да не стигам до там
По-добре да остана дете. /момче/

Музикален реприз на първите четири стиха, по време на който...

Уенди *(говори)* Но Питър, ти просто не можеш цял живот да си останеш момче Само помисли колко вълнуващо е да бъдеш мъж... и баща. Питър, ти не искаш ли да се... ожениш?

Питър *(nee)* Не! Скучно е знам, щом пораснеш голям
Уроци, задачи безчет
Затова реших да не стигам до там
По-добре да остана дете. /момче/

Песента се ускорява и Питър важно закрачва по сцената

Избягах от дома щом родих се на света
И към Кенсингтън Гардънс потеглих
Мърляв съм понякога, и не дотам възпитан
А знанията мои са бегли.
Уенди, тук животът е
Измислена игра .

Погледи и жестове –
Фалшива суета.
Виж колко отговорности
Мъжът поема сам
Но кой ще е вечното момче -
аз Питър Пан!

Музикален реприз. Питър танцува

Уенди, тук животът е
Измислена игра .
Погледи и жестове –
Фалшива суета.
Виж колко отговорности
Мъжът поема сам

Питър Но кой ще е вечното момче?

Уенди Кой ще е вечното момче?

Двамата Кой ще е вечното момче?

Да, Питър Пан!

Питър (*говори*) Като си приказваме за живота с феите, чудя се къде ли отиде Зн-зън.

Уенди Питър! (*сграбчва го*) Да не искаш да ми кажеш, че в тая стая има фея?

Питър Да, тя е моята фея. Нали знаеш, за всяко момче и момиче трябва да има по една фея.

Уенди Трябва да има? А няма ли?